

עת"א 18071/02/15 - שלמה כהן נגד וועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 18071-02-15 כהן(אסיר) נ'
וועדת השחרורים ואח'
לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטין
כב' השופטת מיכל ברק נבו

העותר
נגד
המשיבים
שלמה כהן
1. וועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד עינת סופר

ב"כ המשיב 2 עו"ד בניטה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה 31 חודשי מאסר רביעי בגין עבירות רכוש והוא מלין כלפי החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 3.2.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי תכנית טיפולית של רש"א.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר זקפה לחובתו של העותר, כנימוק יחיד לדחיית בקשתו לשחרור על תנאי, את המידע החסוי שהוצג בפניה ובפנינו, שכן על פי פסיקה שהוצגה בפנינו אין במידע חסוי לכשעצמו כדי להציג מניעת שחרור על תנאי.

ב"כ העותר טענה כי אמנם העותר לא עבר הליך גמילה מסמים במהלך מאסרו הנוכחי, אך הוא עשה כן במהלך מאסרו הקודם בכלא חרמון כפי שהדבר עולה מהדוח הסוציאלי.

לטענת ב"כ העותר הוועדה לא נתנה משקל ראוי להסכמת רש"א להכין תכנית שיקומית עבור העותר, למרות ששוחרר על תנאי ממאסר קודם בפיקוח בתנאים מפוקחים על ידי רש"א וחזר לסורו.

עוד טוענת ב"כ העותר כי הוועדה לא נתנה משקל לעובדה שהעותר ממשיך להשתתף בקבוצות NA והיום הוא נקי מסמים.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר וטוענת כי למרות שהעותר שוחרר על תנאי בשתי הזדמנויות קודמות הוא חזר לבצע את אותן עבירות רכוש תוך פחות משנתיים, למרות שלקח חלק בתכנית בפיקוחה של רש"א.

ב"כ המשיב מביעה פליאה על רש"א שמוכנה להכין תכנית שיקומית עבור העותר למרות שהשתתפותו בתכנית שיקומית בפיקוח רש"א, גם אם לא הוכנה על ידה, לא הביאה להתרחקותו מעולם הפשע.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי לא ביססה אותה רק על המידע החסוי שהוצג בפניה ובפנינו, אך גם אם היא הייתה עושה כן לא הייתה החלטתה לוקה בחוסר סבירות, שכן להבדיל ממידעים חסויים ששימשו נושא לפסקי הדין שהוצגו בפנינו על ידי ב"כ העותר, מדובר במידע מהזמן האחרון יחסית שמלמד על מעורבותו של העותר בסמים, דבר שסותר את טענתו שנגמל מהשימוש בהם עוד במאסרו הקודם.

כך למשל בעת"א (נצרת) 4649-01-13 קבע ביהמ"ש כי מדובר בידיעות שמצביעות על קשרים פליליים שהיו לעותר לפני תחילת מאסרו ולא על התנהגות פלילית שביצע במהלכה. באותו מקרה מדובר היה במידעים ישנים ומאז המידע האחרון, לפני כשנה, לא התווספו ידיעות כלשהן אודות אותו עותר.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי ברישא זקפה הוועדה, ובצדק, לחובת העותר את העובדה שאת העבירות נושאי מאסרו הוא ביצע פחות משנתיים לאחר ששוחרר על תנאי ממאסר קודם וכאשר בשני מאסרים קודמים שוחרר על תנאי - האחד בשנת 2006 עם תכנית שיקומית פרטית, והשני בשנת 2011 בתנאים שכוללים הפנייה ליחידה להתמכרות לסמים בבת ים.

כך זקפה הוועדה לחובת העותר, ובצדק, גם את העובדה שלא הביע תובנה לרקע ההתמכרותי לסמים שגרם לו לבצע את העבירות, ולכך שהוא נזקק לטיפול בתחום זה, למרות שעבר הליך טיפולי במאסרו הקודם בכלא חרמון.

אמנם הוועדה התייחסה להתנהגותו השלילית של העותר כפי שהועלה מהמידע מהזמן האחרון שהוצג בפניה ובפנינו, אך התייחסות זו היא בנוסף לנימוקים שמנתה בתחילת ההחלטה נושא העתירה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ג' אדר תשע"ה, 22/02/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

מיכל ברק נבו, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד

הוקלד על ידי טלי שמואל